

بررسی رابطه خود تنظیمی رفتاری و سازگاری اجتماعی در زنان متاهل افسرده به مواد مخدر در دوره درمان

زینب شهبازی^۱، فهیمه محمدیان^۲

^۱ کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملارد، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، واحد علوم تحقیقات ساوه دانشگاه آزاد اسلامی، ایران

چکیده

مقدمه: افسردگی حالتی خلقی شامل بی حوصلگی و گریز از فعالیت یا بی علاقه‌گی و بی میلی است و می‌تواند بر افکار، رفتار و احساسات در زنان متاهل تأثیر بگذارد. این پژوهش با هدف بررسی رابطه خود تنظیمی رفتاری و سازگاری اجتماعی در زنان متاهل افسرده به مواد مخدر در دوره درمان انجام شد. **روش:** این مطالعه یک پژوهشی توصیفی و همبستگی است هدف تحقیقات توصیفی و همبستگی توسعه دانش کاربردی در یک زمینه خاص بود. نخست، نمونه‌گیری آزمودنی‌ها با استفاده از ملاک‌های ورود و خروج صورت گرفت، جامعه آماری شامل زنان متاهل افسرده مراجعه کننده به دو مرکز ترک اعتیاد استان البرز شهرستان کرج در سال ۱۴۰۰ بود. با روش نمونه‌گیری خوشه‌ای نمونه آماری شامل ۳۵۷ نفر از زنان متاهل افسرده که افسردگی آنان با اجرای آزمون افسردگی بک تایید گردیده بود انتخاب نمود. آزمودنی‌ها به ابزارهای پژوهش شامل مقیاس خود تنظیمی رفتاری براون، میلر ولاندوسکی (۱۹۹۹) و مقیاس سازگاری اجتماعی پی کل و ویسمن (۱۹۹۹) پاسخ دادند. **یافته‌ها:** تحلیل داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که دوره درمان زنان متاهل افسرده معتاد به مواد مخدر رابطه‌ی معناداری وجود دارد که این رابطه در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی دار است، افرادی که در خود تنظیمی رفتاری و سازگاری اجتماعی و هریک از ابعاد آن نمرات بالایی گرفته‌اند، دوره درمان بهتری داشته‌اند. **نتیجه گیری:** بر اساس یافته‌ها، افرادی که داری خود تنظیمی رفتاری و سازگاری اجتماعی بالایی داشتند دوره درمان بهتری داشته‌اند و همچنین باعث کاهش افسردگی در زنان متاهل شد.

واژه‌های کلیدی: خود تنظیمی رفتاری، سازگاری اجتماعی، دوره درمان، زنان افسرده معتاد به مواد مخدر